

Pethő Ferenc 90 éves

Látszólag könnyű helyzetben van az, aki Pethő Ferenc hatalmas életművét szeretné méltatni 90. éves születésnapja alkalmából. A lexikonok, a Ki Kicsoda kiadványai, almanachok, wikipédia, stb. igen részletes leírásokat tartalmaznak pályája, életútja vonatkozásában. Az egyetemi oktató, a kutató, a különböző intézmények (kutatóintézet, főiskola, egyetemi tanszék, szakmai szövetségek, stb.) élén betöltött vezetői tisztségeinek megnevezése és a szolgálat időtartama, az elért kutatási, oktatási és szakmapolitikai eredmények, sikerek részletezése oldalakra rúgna még akkor is, ha ezeket szűkmarkúan szeretnénk megjeleníteni. Úgy véljük, hogy ez nem is lenne célszerű, mivel az érdeklődő számára a mai informatikai lehetőségek világában ezek könnyen elérhetőek.

Mi elsősorban a felsorolt életút, illetve annak eredményei háttérben álló, az azokat elérő személyiséget, az Embert szeretnénk bemutatni, ami nem, vagy csak kevésbé ismeretes az őt pusztán szakmai szempontok alapján ismerő emberek számára.

Tokaj szülöttjeként már egész fiatalon a gyümölcsstermesztés felé fordult. Megfogalmazható az, hogy második „szülőházának” mégis Szabolcs-Szatmár-Bereg megye tekinthető, ahol több mint 60 éven át szolgálta ennek a megyének a gyümölcsstermesztését, mindenkor a természetők érdekeit szem előtt tartva.

Kiváló kutatásszervező személyiség, aki éleslátóan, jó érzékkel válogatta meg kutatóintézeti munkatársait, felismerve azokban a kutatás iránti elkötelezettség motivációit. Az 1960-as, 70-es években az általa vezetett kutatóállomáson mára már fogalomnak tekinthető csapat jött össze, azaz Zatykó Imre, Bubán Tamás, Bartha József, Szabó Tibor és utolsó sorban e sorok írója.

Oktatási tevékenységét számos generációt képviselő tanítványai egységesen elismerik. A kiváló előadásmód mellett a szintetizáló, a lényegyet kiemelő és hangsúlyozó, a bonyolult összefüggéseket leegyszerűsítő és érthetővé tevő képességei elismerésre méltóak.

Számos szakmai rendezvény levezető elnökeként mind az egyes előadások utáni kommentárjaiban, mind a zárgondolataiban megvilágította, kiemelte és hangsúlyozta – sokszor az előadóknál sikeresebben és érthetőbben – a lényegyet, a mondandók legfontosabb elemeit. Lényeglátói

képessége átlagon felülnek tekinthető. Előadásainak felépítése, taglalása és a mondandók egymásra épülése sajtóságos, kristálytisza logikáját tükrözte. Gyakran még a szakmailag kevésbé képzettek is megértették és megjegyezték a mondandóit.

Érces hangja miatt még nagyszámú hallgatóság előtt is rendre elutasította a mikrofon használatát, ami az előadásainak egyfajta emberibb, személyesebb hangulatot biztosított. Előadásaira túlzás nélkül állítható, hogy tódultak a hallgatók. A hangjával kapcsolatban megemlítendő az is, hogy munkatársi, baráti összejöveteleken az énekhangja feledhetetlen hangulatot, élményt nyújt a résztvevők számára.

Pályája során a szakmai értékek megőrzését és az elődök tiszteletét hangsúlyozza. Mai napig dolgozik Szabolcs-Szatmár-Bereg megye gyümölcsstermesztésének történeti feldolgozásán.

Fáradhatatlan aktivitása a szorgalom és soha felnemadás ötvözetét tükrözi. Kritikus alkat, aki a szakmai berkekben bátran száll vitába és védi meg az általa képviselt érdekeket. Egyetemi tanszékvezetői pályafutása során kitartó, és szerencsére sikeres küzdelmet folytatott az egyetemi kertészeti oktatás fennmaradásáért, az azt gátolni, illetve megszüntetni akaró törekvésekkel szemben.

Szuggesztív egyéniségét jellemzi az, hogy bárhol megjelenik, „felforrósodik” körülötte a légkör. Szabolcs megyét, annak gyümölcsstermesztését úgy ismeri, mint a tenyerét, de az Ő neve is etalon a termesztők körében. Mindig eseménynek számít amikor megjelenik valahol valamely gyümölcstüftvényben. Véleményét, tanácsait tisztelettel és hálásan fogadják a mai napig mind a nagygazdaságok, mind a kisebb termelők egyaránt.

Gyakorló kertész is a számos más feladata mellett (faiskolai termesztés, gyümölcsstermesztés), amit saját ültetvényeiben gyakorol. Egész életében fogékony volt az újra, akár a gyümölcsfajták, akár a technológiai újdonságok vonatkozásában egyaránt.

Mindenkor igen fontosnak tartotta és tartja a szakmai kifejezések, fogalmak pontos megnevezését, a definíciók helyes használatát.

Szakmatörténeti munkássága és a hagyományos, tájjellegű gyümölcsfélék megőrzésére és szélesebb körű ismertetésére fordított energiái felülmúlhatatlanok.

Pethő Ferenc emberi, oktatói, kutatói, szakmapolitikai életútja generációk sokasága számára vált példaképpé, ami a következő generációk számára is iránymutatónak tekinthető.

További jó egészségekben eltöltött éveket kívánunk nagyrabecsüléssel, tisztelettel és szeretettel.

Dr. Gonda István
professor emeritus
Debreceni Egyetem
Kertészettudományi Intézet